

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Hunedoara

Str. Avram Iancu, bl. H3, parter,
Deva, jud.Hunedoara,
Tel: +0254 21 95 44 int.204
Fax:+0254 23 27 97

Decizia 98 emisa de DGFP hunedoara in anul 2010

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara, a fost sesizată cu adresa nr.X de către Administrația finanțelor publice a municipiului X asupra contestației formulată de **SC X**, cu sediul în X, , împotriva **Deciziei nr.X** referitoare la obligațiile de plată accesorii, încheiată de către Administrația finanțelor publice a municipiului X și care vizează suma totală de **X lei reprezentând:**

- **X lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit**
- **X lei - majorări de întârziere aferente TVA.**

Cu privire la îndeplinirea procedurii de depunere în termen a contestației, din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei și având în vedere prevederile legale, se rețin următoarele:

În conformitate cu prevederile art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se stipulează :

“ (1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.”

Potrivit Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se stipulează :

“ 3. Instrucțiuni pentru aplicarea art.176 (actual art.207) - Termenul de depunere a contestației

3.6. Referatul cu propuneri de soluționare cuprinde precizări privind îndeplinirea condițiilor de procedură, mențiuni privind instituirea măsurilor asiguratorii sau sesizarea organelor de urmărire și cercetare penală, după caz, precum și propuneri de soluționare a

contestației, având în vedere toate argumentele și documentele contestatorului.

3.8. Referatul se aprobă de conducătorul organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat.

3.9. În condițiile în care din actele dosarului cauzei **nu se poate verifica respectarea termenului de depunere a contestației**, iar în urma demersurilor întreprinse nu se poate face dovada datei la care contestatorul a luat la cunoștință de actul administrativ fiscal atacat, aceasta **va fi considerată depusă în termenul legal**.

În situația depunerii prin poștă a contestației, organul emitent al actului administrativ fiscal atacat este obligat să anexeze la dosarul contestației plicul prin care a fost transmisă.

3.10. **Persoanele care nu respectă prevederile legale privind comunicarea actelor administrative fiscale și nu anexează la dosarul cauzei dovada comunicării actului atacat, precum și dovada depunerii contestației sunt direct răspunzătoare de acest fapt.**"

Decizia nr.X referitoare la obligațiile de plată accesorii a fost **emisă** de Administrația finanțelor publice a municipiului X la data de **X**.

Contestația formulată a fost **predată** la Oficiul Poștal cu scrisoare recomandată la data de **X**.

Referatul cu propuneri de soluționare a contestației întocmit de Administrația finanțelor publice a municipiului X, nu cuprinde aspecte privind îndeplinirea condițiilor de procedură și nu este însoțit de dovada comunicării Deciziei de accesorii către petiționar .

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate și întrucât nu se poate face dovada comunicării, respectiv primirii de către contribuabil a Deciziei, urmează a se considera contestația formulată de petiționar ca depusă în termenul legal.

Constatând că în speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206 și art.209 alin.1 lit.a din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, contestatorul solicită anularea deciziei, susținând următoarele:

In ceea ce privește majorările de intarziere in suma de X lei, în mod nelegal au fost calculate la un impozit pe profit in suma de Xlei.

Desi initial, declaratia a fost depusa pentru suma de Xlei cu titlu de impozit pe profit, aceasta declaratie a fost ulterior RECTIFICATA, lucru permis de art.84 din Codul de procedură fiscală.

In urma rectificarii declaratiei, rectificare inregistrata la organul fiscal, impozitul pe profit de achitat este in quantum de X lei.

Raportat la art.86 alin.4, coroborat cu art.82 alin.2 Cod procedură fiscală, doar aceasta suma de X lei este datorată.

In ceea ce privește majorările de intarziere in suma de X lei, în mod nelegal au fost calculate la o taxă pe valoarea adăugată în sumă de Xlei, deoarece aceasta suma, a fost evidentiata in decontul de TVA nr.X.

Din acelasi decont, rezulta insa ca societatea avea de platit suma de X lei TVA, dar avea si de recuperat TVA cumulata in quantum de Xlei, asa incat dupa compensare ramanea suma negativa de TVA in quantum de X lei.

Aceasta suma trebuia achitată de organul fiscal, sau cel putin sa o compenseze cu alte obligatii fiscale de natura TVA, in limita sumei mai mici, asa cum prevede art.116 alin.1 Cod procedură fiscală.

II. Organele fiscale din cadrul Administrației finanțelor publice a municipiului X, în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, au procedat la calcularea, prin aplicația informatică Evidența analitică pe plătitor, a majorărilor de întârziere în sumă de X lei, datorate pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale și a altor venituri ale bugetului general consolidat, respectiv, impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată.

III. Având în vedere contestația formulată, motivele invocate de petiționar și prevederile actelor normative în vigoare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara este investită a se pronunța dacă în mod corect și legal, organele fiscale au stabilit în sarcina petentului majorări de întârziere prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii întocmită de Administrația Finanțelor Publice a municipiului X.

A. Referitor la majorările de întârziere în sumă de X lei, aferente impozitului pe profit în sumă de X lei, cauza supusă soluționării, este dacă acestea sunt legal datorate, în condițiile în care pentru obligația principală care le-a generat, contestatoare a depus declarație rectificativă în sensul diminuării acesteia, obligația declarată inițial fiind astfel anulată.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.X întocmită de către Administrația finanțelor publice a municipiului X au fost stabilite în sarcina agentului economic, obligații de plată suplimentare față de bugetul consolidat al statului în sumă de X lei, reprezentând majorări de întârziere calculate pentru neachitarea la scadență a impozitului pe profit declarat.

Accesoriile reprezentând majorări de întârziere, au fost calculate pentru neachitarea la scadență a obligației declarată eronat de către petent și care a fost corectată de către acesta prin declarație rectificativă.

Din conținutul documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că prin Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat aferentă trim.X, depusă în X la Administrația finanțelor publice a municipiului X, petentul declară o obligație de plată mai mare, pe care o rectifică prin Declarația rectificativă nr.X.

Analizând cele două declarații depuse de către petent la organul fiscal, se constată că agentul economic a completat eronat obligația de plată din declarația inițială, în care, față de o obligație real datorată de X lei, a declarat suma de X lei, eroare pe care societatea o corectează prin declarația rectificativă.

Organul fiscal, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/X, procedează la calculul obligațiilor de plată accesorii pentru obligația declarată eronat în sumă de X lei, pentru perioada cuprinsă între X.

Astfel, accesoriile stabilite prin Decizia de calcul nr.X pentru obligațiile în sumă de X lei declarate eronat prin Declarația nr.100 din X, sunt în sumă de X lei.

In drept, speței analizate îi sunt aplicabile prevederile art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.121 alin.(1) ale Cap.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, unde referitor la calculul majorărilor de întârziere, se precizează:

CAP. III Majorări de întârziere

Art.119 “Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere [...]”.

Art.120 “Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv [...]”.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează majorări de întârziere pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Din conținutul prevederilor legale citate mai sus, se reține că agenții economici datorează bugetului de stat majorări de întârziere **“pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată”**, obligații de plată accesorii care se calculează pentru perioada cuprinsă între termenul de scadență și data stingerii sumei datorate.

De asemenea, se mai reține că obligațiile de plată accesorii constând în majorări de întârziere se calculează **pentru sume datorate și neachitate la scadență**, ori în speța supusă prezentei analize se constată ca organul fiscal din cadrul Administrației finanțelor publice a municipiului X a procedat la calculul accesorierilor pentru obligații create artificial datorită erorii din Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat aferentă trim.X depusă în X.

Intrucât, potrivit prevederilor legale citate mai sus, se reține că obligațiile accesorii se datorează **pentru obligații de plată real datorate** și deoarece contestatoarea nu datorează bugetului de stat suma de X lei, care reprezintă suma cu care s-a diminuat obligația declarată inițial eronat, prin depunerea declarației rectificative nr.710, se constată că aceasta nu datorează bugetului de stat nici majorările de întârziere aferente acestei obligații.

Pe cale de consecință, organul de soluționare a contestației nu se poate pronunța asupra cuantumului unor eventuale accesorii de natura majorărilor de întârziere aferente debitului real datorat în sumă de X lei.

În aceste condiții, față de cele reținute, coroborate cu textele de lege invocate și având în vedere prevederile art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare: **“Soluții asupra contestației**

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare” urmează a se desființa Decizia referitoare la obligațiile plată accesorii, pentru suma de X lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de X lei, urmând ca organele fiscale, funcție de baza de calcul a accesoriilor, să procedeze la recalcularea majorărilor de întârziere pentru impozitul pe profit.

De asemenea, Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, stipulează:

12.7. “Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

B. Referitor la majorările de întârziere în sumă de X lei, aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, cauza supusă soluționării, este dacă acestea sunt legal datorate, în condițiile în care agentul economic nu și-a îndeplinit obligația declarării situației taxei pe valoarea adăugată prin depunerea Deconturilor de TVA.

În fapt, urmare verificării modului de declarare a taxei pe valoarea adăugată prin Deconturile de taxă pe valoarea adăugată depuse la Administrația finanțelor publice a municipiului X, organele fiscale au constatat că, societatea în cauză avea obligația depunerii Deconturilor de taxă pe valoarea adăugată pentru perioadele X:

Prin contestația formulată, agentul economic susține că nu datorează majorările de întârziere, în condițiile în care din Decontul

lunii X rezultă că societatea avea de plătit suma de X lei TVA, dar avea și de recuperat TVA pe cumulat în cuantum de X lei, astfel că, după compensare, suma negativă de TVA în cuantum de X lei trebuia achitată de organul fiscal, sau cel puțin să o compenseze cu alte obligații fiscale de natura taxei pe valoarea adăugată.

Urmare punerii de acord a obligațiilor declarate (fisa sintetică totală) cu **obligațiile înregistrate în balanțele contabile**, organele fiscale au constatat că, potrivit evidenței pe plătitor, societatea prezintă următoarea situație:

- **In Decontul de TVA aferent lunii X**, societatea declară o taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de X lei, sumă preluată în evidența pe plătitor, cu termen de plată X.
- In același Decont de TVA aferent lunii X, societatea preia un sold al taxei pe valoarea adăugată cu sumă negativă din perioada precedentă pentru care nu s-a solicitat rambursare în sumă de X lei, influențând pe cumulat soldul Decontului de taxă pe valoarea adăugată, sold de rambursat în sumă de X lei.

Urmare faptului că, societatea comercială nu depune la nivelul anului X, Decontul de taxă pe valoarea adăugată, în evidența pe plătitor nu exista un sold precedent de recuperat, fiind preluată doar datoria din X în sumă de X lei.

- **Pentru Decontul de TVA aferent lunii X**, situația este similară, fiind preluată în evidența pe plătitor datoria trimestrului X, taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de X lei.
- In același Decont de TVA aferent lunii X, societatea preia un sold al taxei pe valoarea adăugată cu sumă negativă din perioada precedentă pentru care nu s-a solicitat rambursare în sumă de XRON, influențând pe cumulat soldul Decontului de taxă pe valoarea adăugată, sold de rambursat în sumă de X lei.

Cauza supusă soluționării este reglementată în TITLUL V Declarația fiscală și TITLUL VI Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidate din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală:

Art.81 “Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.”

Norme metodologice

78.1. Declarațiile fiscale sunt documente prin care se declară:

a) impozitele, taxele și contribuțiile datorate, în cazul în care, potrivit legii, obligația calculării impozitelor și taxelor revine plătitorului;...

Art.83 “Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poștă cu confirmare de primire. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță...

(3) Data depunerii declarației fiscale este data înregistrării acesteia la organul fiscal sau data depunerii la poștă, după caz. În situația în care declarația fiscală se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanță, data depunerii declarației este data înregistrării acesteia pe pagina de internet a organului fiscal, astfel cum rezultă din mesajul electronic de confirmare transmis ca urmare a primirii declarației.

Art.85 “Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art.82 alin.(2) și art.86 alin.(4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri...”

Art.86 “Decizia de impunere

... (4) Declarația fiscală întocmită potrivit art.82 alin.(2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia ...”

In drept, CAP.3 Majorări de întârziere din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, prevede:

Art.119 “Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

Art.120 “Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere,

majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează majorări de întârziere pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Potrivit pct.107.1 din Hotărârea Guvernului nr.1050/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:
... b) declarația fiscală, angajamentul de plată sau documentul întocmit de plătitor prin care acesta declară obligațiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de către plătitor, potrivit legii;... ”

Având în vedere cele prezentate mai sus menționate, se reține că în mod legal organele fiscale au înscris în decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii, majorările de întârziere contestate în sumă de X lei, în condițiile în care, suma negativă a taxei pe valoarea adăugată din perioada precedentă, la nivelul X nu a fost declarată la organul fiscal administrativ teritorial la nivelul anului X, aspect care influențează sumele rezultate de plată sau de rambursare din deconturile ulterioare.

Astfel nu pot fi reținute argumentele contestatorului cu privire la faptul că *“din Decontul lunii iunie rezultă de recuperat TVA pe cumulat în cuantum de Xlei”* întrucât așa cum s-a menționat anterior, nedepunerea Decontului de taxă pe valoarea adăugată aferent X influențează stingerea în evidența pe plătitor, societatea figurând cu TVA de plată și nu de recuperat așa cum pretinde contestatorul.

În consecință, pentru acest capăt de cerere, contestația **societății comerciale X SRL din X**, va fi respinsă ca neîntemeiată.

Având în vedere cele arătate și în temeiul art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

1. Respingerea contestației formulată de **SC X SRL din X**, împotriva **Deciziei nr.X** referitoare la obligațiile de plată accesorii, încheiată de către Administrația finanțelor publice a municipiului X și care vizează suma de **X lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată**.

2. Desființarea parțială a Deciziei nr.X referitoare la obligațiile de plată accesorii, încheiată de către Administrația finanțelor publice a municipiului X și care vizează suma de **X lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit**, urmând ca organele fiscale, funcție de baza de calcul a accesorilor, să procedeze la recalcularea majorărilor de întârziere pentru impozitul pe profit.

Prezenta poate fi atacată la Tribunalul Hunedoara în termen de 6 luni de la comunicare.

Director Executiv